

N:o 61.

Af Herr *Åke Andersson*: Om antagande af taxeringsvärdet såsom grund för fördelningen af räntor och andra onera mellan de särskilda delegarne i ett och samma hemman.

Den tidsenliga reform näst representantions-reformen, som på sednaste ständsriksdagarne genomfördes, är onekligen vår nya kommunallag, såsom den rättvisaste grunden för alla kommunala utskylder. Men den hittills gängse metoden att fördela ett hemmans jordeboksräntor. Tionden, rustnings- och roteringsskyldighet m. m. fördelas ännu efter vårt föräldrade hemmantalssystem, som i alla hänseenden är numera otillämpligt, enär lika hemmantal af ett och samma hemman, som väl för flera år tillbaka undergått laga skifte, kunnat med afseende på rymd och beskaffenhet haft lika värde. Men den större jordrymden, hvilken år efter år undergått odlingar och förbättringar, eger derigenom i nuvarande tid ända till dubbelt värde emot en annan del med lika åsatt mantal. Det synes således tydligen, att den hittills följda delningsnormen icke längre kan med billighet och rättvisa ega bestånd, och när dertill kommer, att hemman är klufna till så vidlyftiga bråk, att man snart sagdt har svårt för att gifva dem sin rätta benämning, hvilka vid ytterligare fördelning, såsom vid arfskiften, komma att fördelas på flere grenar, blifver ännu vidlyftigare. Under dessa omständigheter, måste hemmantalet helt och hållet såsom delningsgrund förr eller sednare borttagas, och taxeringsvärdet blifva delningsgrunden såsom den ändamålsenligaste och rättvisaste för all beskattning. Men oaktadt jag väl inser att hemmantalet icke utan en genomgripande reform härutinnan kan borttagas, så får jag likväl förelå,

»det Riksdagen för sin del ville besluta, att grunden för fördelningen i ett och samma hemman delegare emellan skall utgöras efter egendomens taxeringsvärde, så väl för räntor och tionden, som andra onera af hvad beskaffenhet som helst.

Om remiss till vederbörligt Utskott anhålles vördsamt.

Stockholm i Januari 1870.

Åke Andersson.